

3. Do III stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie benzydyny, alfa i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu,
- 2) narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 3) kontaktu (styczności) ze zwierzętami chorymi zakaźnie,
- 4) narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości zakresu mikrofalowego od 300 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia.

§ 4. Do szczególnie niebezpiecznych zalicza się:

- 1) prace wykonywane na urządzeniach elektrycznych będących pod napięciem powyżej 250 V (zgodnie z obowiązującą instrukcją bezpieczeństwa pracy w energetyce),
- 2) prace związane z wytwarzaniem, magazynowaniem lub transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) prace wykonywane w pobliżu nie osłoniętych urządzeń elektroenergetycznych lub ich części, znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V (zgodnie z obowiązującą instrukcją bezpieczeństwa pracy w energetyce),

4) prace na wysokości ponad 5 metrów.

§ 5. 1. Decyzję o przyznaniu dodatku i określeniu jego wysokości oraz decyzję o cofnięciu prawa do dodatku w razie zmiany warunków pracy wydaje dyrektor zakładu pracy.

2. Podstawę przyznania dodatku za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia stanowią wyniki badań środowiskowych przeprowadzone przez jednostkę upoważnioną do tego rodzaju badań.

3. Dodatek za pracę w warunkach szczególnie niebezpiecznych przysługuje za efektywny czas pracy bez względu na dzienny lub miesięczny wymiar czasu pracy.

4. W razie jednoczesnego występowania uprawnień do dodatku z tytułu prac wykonywanych w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych, stosuje się tylko jeden dodatek o wyższej stawce.

5. W wypadkach spornych decyzję o przyznaniu dodatku podejmuje organ założycielski na wniosek dyrektora zakładu pracy, umotywowany wynikami badań środowiskowych.

264

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 31 października 1985 r.

w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące opłaty za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

Poz.	Wyszczególnienie	Jednorazowa opłata rejestracyjna w zł	Opłata kwartalna w zł
1	2	3	4
1	Za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego	30	450
2	Za używanie odbiornika radiofonicznego	10	90

2. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) szpitale, sanatoria, szkoły, przedszkola, żłobki, domy pomocy społecznej oraz przez statki żegluga morskiej

i rzecznej w tym samym budynku, zespole budynków lub samochodach stanowiących własność tych instytucji

podlega opłacie tylko jeden odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny.

§ 2. Użytkownik odbiorników wymienionych w § 1 ust. 1 obowiązany jest uiszczać opłaty za okresy kwartalne jednorazowo do końca drugiego miesiąca kwartału (luty, maj, sierpień, listopad).

§ 3. Jeżeli odbiorniki wymienione w § 1 ust. 1 zarejestrowano:

- 1) w pierwszym miesiącu kwartału — pobiera się pełną opłatę za cały kwartał,
- 2) w drugim miesiącu kwartału — pobiera się 2/3 opłaty kwartalnej,
- 3) w okresie od 1 dnia do 15 dnia trzeciego miesiąca kwartału — pobiera się 1/3 opłaty kwartalnej,
- 4) po 15 dniu trzeciego miesiąca kwartału — opłaty za dany kwartał nie pobiera się.

§ 4. Jeżeli wyrejestrowanie odbiorników wymienionych w § 1 ust. 1 nastąpiło:

- 1) do 15 dnia pierwszego miesiąca kwartału — nie pobiera się opłaty za dany kwartał,
- 2) w okresie od 16 dnia do końca pierwszego miesiąca kwartału — pobiera się 1/3 opłaty kwartalnej,
- 3) w drugim miesiącu kwartału — pobiera się 2/3 opłaty kwartalnej,
- 4) w trzecim miesiącu kwartału — pobiera się opłatę za cały kwartał.

§ 5. 1. Opłaty uiszczone z góry za okres po wyrejestrowaniu odbiorników podlegają zwrotowi, z tym że za okres używania odbiorników potrąca się opłatę według zasad określonych w § 4.

2. Opłata rejestracyjna nie podlega zwrotowi.

§ 6. Stosownie do art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) traci moc zarządzenie nr 14 Ministra Łączności z dnia

5 marca 1984 r. w sprawie opłat za używanie urządzeń radiowych i telewizyjnych (Dziennik Łączności Nr 2, poz. 11) w części uregulowanej niniejszym zarządzeniem.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji:
M. Wojciechowski

265

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 31 października 1985 r.

w sprawie zwolnienia od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

- 1) inwalidów I grupy pobierających rentę lub emeryturę,
- 2) osoby, które ukończyły 80 lat życia, pobierające rentę lub emeryturę albo stały zasiłek pomocy społecznej.

2. Zwolnienia od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych przysługują na podstawie odrębnych przepisów:

- 1) inwalidom wojennym i wojskowym,
- 2) kombatantom — rencistom, emerytom i inwalidom; zwolnienie to przysługuje bez względu na to, czy książeczka opłat jest wystawiona na kombatanta, czy na jego małżonka wspólnie z nim zamieszkałego.

§ 2. Zwolnienie od opłat następuje po przedstawieniu następujących dokumentów:

- 1) przez inwalidów I grupy:
 - a) decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia o zaliczeniu do I grupy inwalidów, albo orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej lub komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o uznaniu za inwalidę I grupy,
 - b) dowodu otrzymania renty za ostatni miesiąc,
- 2) przez osoby, które ukończyły 80 lat życia:
 - a) dowodu osobistego,
 - b) dowodu otrzymania renty lub stałego zasiłku pomocy społecznej za ostatni miesiąc.
- 3) przez inwalidów wojennych i wojskowych — książki inwalidy wojennego lub wojskowego wystawionej przez właściwy organ Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 4) przez kombatantów:
 - a) legitymacji kombatanckiej wystawionej przez właściwy wojewódzki zarząd Związku Bojowników o Wolność i Demokrację,

b) pobierających rentę lub emeryturę — dowodu otrzymania renty za ostatni miesiąc,

c) inwalidów nie pobierających renty lub emerytury — orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia ustalającej grupę inwalidzką.

§ 3. Od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych zwalnia się niewidomych, nie będących inwalidami I grupy, których ostrość wzroku nie przekracza 15%.

2. Zwolnienie od opłat osób określonych w ust. 1 następuje po przedstawieniu następujących dokumentów:

- 1) legitymacji Polskiego Związku Niewidomych lub
- 2) orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia zaliczającego niewidomego do II grupy inwalidów z tytułu uszkodzeń narządu wzroku lub zaświadczenia wystawionego przez zakład społecznej służby zdrowia, stwierdzającego u niewidomego ostrość wzroku nie większą niż 15%.

§ 4. 1. Zwalnia się od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

- 1) pracowników Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) osoby pobierające emeryturę lub rentę inwalidzką, które bezpośrednio przed uzyskaniem emerytury lub renty inwalidzkiej były pracownikami Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 3) wdowy pobierające rentę lub emeryturę po pracownikach lub emerytach (rencistach) byłych pracownikach Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Zwolnienie od opłat osób określonych w ust. 1 pkt 1 następuje po przedstawieniu przez te osoby w placówce pocztowo-telekomunikacyjnej zaświadczeń stwierdzających, że są one pracownikami Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy w aparacie wykonawczym Komitetu bądź w podporządkowanych mu przedsiębiorstwach i jednostkach.